

Justus Christoph Schomer

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Iustus Christophorus Schomerus, Doctor & Professor Theologiae, ad exanimus corpus ... Foeminae Reginae Elisabethae Hagemeisteriae, Viri ... Dn. Valentini Beselinii, Senatoris Reip. Rostochiensis ... Relictae Viduae ... Omnes Academiae Cives ... invitat : [P.P. Rostochii Sub Sigillo Rectorali, die XIX. Maii, Anno M DC LXXXVII.]

Rostochii: Wepplingius, [1687]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777526913>

Druck Freier Zugang

Schomer, J. C.,
in R. E. Hagemeister,
uxor. V. Beselin.

R. 1687.

88.

47.
PROGRAMMA,
QVO
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JUSTUS CHRISTO-
PHORUS SCHOMERUS,
Doctor & Professor Theologiæ,
ad exanimum corpus
Præstantissima & Ornatissimaqve Femina

REGINÆ ELISABE-
THÆ HAGEMEISTERIÆ,
Viri Quondam Prudentissimi ac Spectatissimi

D^N. VALENTINI BESELINII

Senatoris Reip. Rostochiensis meritissimi,

Relictæ Viduæ,

*ante comitatu ad tumbam hodie deducendum
Academia Cives suo quosqve titulo con-
spicuos, quâ fas est humani-
tate invitat.*

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS WEPPLINGII Univ. Typogr.

Uctus jejunii, qui

Pentecosten veteri instituto sequitur, quasi post longa vel magna certè gaudia prioris disciplinæ renovatio, & quasi ablato à terris sponso, cujus in ascensione & effusione Spiritus triumphus claudebatur, tristis viduitatis signum, optimè cum mortis nostræ medi-

tatione concurrat. Neque enim quicquam est, quod magis animum sui oblitum tristitiâ percellit, neq; quod magis ad meliora consilia revocat, quam propositus vitæ exitus & brevis horæ cum æternitate instans commutatio. Sancta quidem ea gaudia sunt, quæ in pentecoste instituit ecclesia, & ad mortem fortissimâ spe expectandam optimè nos munientia; sed ut sunt ingenia hominum ad vanos errores proclivia, facilè etiam inveniunt in verâ mentis exultatione, unde ad vanas mundi delicias deflectant, Provocant etiam plebem nostram pentecostales feriæ ad variam convivorum luxuriam, ad saltationes publicas, & ejusmodi alios lusûs, quæ ne Spiritus opus & dignam mortis meditationem penitus excuterent, indicto jejunio, & publicis pænitentia exercitiis etiam in hac provinciâ rectè & salubriter prospectum est. Præcipuè illa vulgò creditur honesta esse hujus temporis recreatio, ut erigatur in sublime avis lignea pansis quasi in volatu alis conspicua, in quam omnis telorum impetus ut in fixum sibi scopum collimet, quam qui inter jaculantium & globo æneo ferientium certamina abstulerit, virtutis suæ præmiis maectatur. Origo rei obscurâ & incerta est, Sunt tamen, qui indignam plebe Christianâ

nâ

nā impietatem ei subesse rentur, quòd eo tempore, quo Spiritus S. illapsus in Apostolos veneratur ecclesia, quem quondam instar columbæ in Christum descendisse novimus, videatur signū erigi columbinam formam referens, cui petulanter quasi in ludibrium ipsius Spiritus S. insultetur. Constat enim apud Pontificios solere columbas ligneas in ecclesiis funiculis appendi, & sic à summo fornice demitti, ut adventum Spiritus S. adumbrent, quale quid etiamnum in baptisteriis nostris observamus, quibus superne volans talis imago imminere solet: quam Balsamon Græcus scholiastes ad Canonem lxxxii. Trullanum, occasione ejus quod canon ille de pictis agnis Dei statuit, morem eum improbat. Unde adeò quod in templis factum est ad oculos plebis quādam religionis specie pascendos, facile etiam foris imitatione petulanti in histrioniam & lusum verti potuit. Interim tamen falli eos, qui durā ejusmodi vel censurā vel suspitione gymnasticum hunc ludum feriunt, vel ex veteri voce Saxonica, quā avem illam nostrates appellant, me arguere posse censeo, dum non columbam, sed *gajum* vel *gogum* vocant (unde compositum est *papagajus* vel *papagogus*) quem Glossarium interpretatur picum, cui hodieq; Gallorum *Geay* respondet. Nos autem in ave illā hoc tempore optimam mortis meditationem habebimus, si probè consideraverimus, nos omnes, perinde ut ipsa certo lapsui destinata seriùs ocyus cadit, ira etiam spiculis mortis, ex quo nati sumus, palam expositos esse, tamque diu peti donec intercidamus. Incurrunt varia morborum agmina tanquam totidem spicula in necem nostram aptata, cibus, potus, circumstans aër, actionum motuumque animi varietas, subito sangvinem vel calore accendens, vel frigore compescens, omnia in accelerandā homini fata

conspirant. Si diu restiteris, primùm alæ amputantur, manuum inquam pedumq; usu cum ipsâ senectute intercepto, & debilitatis viribus corpus quasi contunditur laceraturq;: tandem tamen certum est prædam te victoris fore. Quæ vivæ sunt & in naturali libertate positæ aves, eludere aucupis insidias possunt, & ab insequente se jaculatore alarum pernicitate fugere; at iis, quæ perticis affixæ hærent, nulla spes fugæ est; ita neq; nobis ulla, qui quantumvis ultro citroq; liberè errantes, eum tamen circum egredi non possumus, in quo cingentibus nos undiqve mortis causis patemur. Sed ut proximi festi memoria, quod Spiritui S. sacrum est, nonnullos adduxit, ut columbam, quæ in descensu hujus S. Spiritus quondam apparuit, in hac ave adumbrari suspicarentur, ita nos in eâ figurâ felicius admonebimur, quâ præcipuè virtute, quibusque moribus optimè ad mortis impetum ferendum præparemur. Nempe ut Christus est, qui primus vincula mortis perripuit, & postquam se redivivum sepulchro extulit, nostræ quoque resurrectionis nos admonuit, suæque in cælos ascensionè viam nobis ad idem æternitatis habitaculum pandit; ita Spiritus S. est, cujus ope ad hanc spem atq; fidem excitamur, quique horrorem mortis excutit, ne nisi svavis melioris vitæ porta esse videatur. Ejus figuram induere oportet, si bene mori cupimus, ut renovati mente atque spiritu ad ejus toti fingamur arbitrium, & penitus illabentem animis omni consilio atq; opere nostro referamus. Non sine causâ ille columbæ speciem assumfit quondam ad Jordanem, avis, cujus castitas & pura atq; à sordibus aliena vivendi ratio scriptoribus celebris est: ipse Christus columbinam etiam vel sinceritatem vel mansuetudinem in exemplum vitæ nobis proponit, quo facilius in apparitione Jordanicâ id quæreremus, verâqve

que animi sinceritate sine fūco & dolo, & sine omni in
hostes acerbitate Deo hominibusq; placere studeremus,
ab omnibus peccati inquinamenti nobis quā qui ma-
ximē caventes. Has virtutes qui imbuūt, fructūs in se
contemplatur ē ius fidei, quā aduersus mortis spicula tu-
tus est, quorum ictibus cadat licet, ita tamen, cadit, ut
ad meliorem libertatem, quā quæ in affixis huic mū-
do sensibus est, avolet. *Columbam sedentem*, ut proverbii-
um de simplicibus ingeniis dictum interpretatur Svidas,
de fallacibus, quæ alios secum instar *πυλωτῆρος* in nassam
trahunt, Erasmus. Etenim ut illi, quorum desideria in
rebus huius mundi fixa hærent, & alliciunt alios, & al-
liciuntur in aucupis Satanæ nassam, alter alteri perni-
cici causa, ita qui secure & incaute incurrentem milve-
um negligunt cum sedentibus columbis, hostili eius, qui
in aère dominatur, furori miserè succumbunt. At ve-
rò quibus paratus aduersus vim mortis animus est, &
fiducia melioris vitæ cœlo sic affixa, ut abstrahi inde ne-
queat, compositâ & quietâ mente sedent & expectant
horam transverberandi pectoris, locum latioribus gau-
diis & longiori ævō daturam. Columbarum quidem per-
inde ut pavonum feram esse naturam definivit quondam
ob difficilem fugientiū persecutionē Tribonianus Jctus;
sed ea ipsa distinctio, quā anseres & gallinas mansuetas
esse agnoscit, quod aliæ sint, quas feras vocamus, etiam
initius esse columbis nostris ingenium, edocet; quem-
admodum Varro duo genera columbarum recenset, u-
num agreste & saxalite, quod in turribus & cacumini-
bus villæ hæret, alterum quod clementius est & ci-
bo domestico intra januæ limina pascitur. Nobis in
hac figurâ mite ingenium commendatur, ne contra nos
in vicem, neq; contra eum, qui nos huius vitæ mensu-
ræ atque incommodis conclusit, ferociamus. Si tamen
in

in feritate aliarum effigiem recipientis se ad montem salutaris aviculæ, & pavidè fugientis à peccati aucupumq; illecebris nobis proponimus, nihil peccamus. Feras præcipuè volucres tela impetunt, feræ avis imago est, in quam globorum jactu luditur: si nulla nos voluptas ad terram trahere potest, sola mors corpus dejiciet, a-volante tamen in sublime animâ, & corpus aliquando excitatum secum ad alium orbem trahente, meliorem illum columbæ & sponsæ Christi paratum, quàm quem Columbus ante duo secula invenit. Mitem & obsequentem Deo, ferum Satanæ esse oportet, fraudis inexper-tem, cautione quamvis prudentem, pavidum ad vitia, intrepidum autem & securum mortis ac ærumnarum, cujus pectus juxta monitum Christi columbinum est & Spiritus S. virtute rectè præparatum. Tali encomio laudatur honestissima matrona REGINA ELISABETHA HAGEMEISTERIA, viri quondam prudentissimi atq; spectatissimi Dn. VALENTINI BESELINII, relicta vidua, cujus ut splendidi natales domesticæ virtutis exempla egregia dederant, ita optima indoles se ad illorum imitationem quàm promptissimè finxit. Nata erat Gustrovii, anno hujus seculi trigesimo quinto ex Patre viro Nobilissimo, & Amplissimo LUCA HAGEMEISTERO, & ejusdem dignitatis avo GERHARDO HAGEMEISTERO, utroq; Reipubl. Gustrov. Consule quondam meritissimo prudentissimoq;, ex matre autem spectatissimâ luiq; sexûs virtutib; ornatissimâ, REGINA CLANDRIANIA, viri itidem Consularis in eâdem Reipubl. Ampliff. Prudentissimiq; viri, DANIELIS CLANDRIANI, filiâ. Aviâ quæ patrem ipsi pepererat, fuerat Nobilissima femina ANNA ADENSTEDIA, ex patriciâ gente apud Brunsvicensis clarâ, patre nobilissimo MICHAELE de ADENSTEDT, fata; altera verò, unde mater ipsi in lucem edita fuerat.

fuerat, *SOPHIA KLEVENOVIA*, laudatissima cum viveret
 foemina. Proavos habuit, paternum, prudentissimum vi-
 rum *LUCAM HAGEMEISTERUM*, Senatorem Gustrov.
 cum conjugē svavissimā *ANNA ALBRECHTIA*, maternum, Or-
 natissimum virum, *LAURENTIUM CLANDRIANUM*, Senato-
 rem quondam Fridlandensem cum *ANNA CLOKOVIA*, strenuā
 viri uxore. Educata optimis moribus qui virginem decent,
 placuit Prudentissimo ac spectatissimo viro Dn. *VALENTINO*
BESELINIO, Senatori quondam Reipubl. Rostoch. meritissimo,
 post priorem uxorem præmature funere elatam viduo, cui etiā
 elocara concordī ac felici matrimonio tres filios enixa est, *LU-*
CAM S. Th. Stud. solertissimum & præstantissimum, *VALENTI-*
NUM FRIDERICUM, Stralsundi mercaturæ exercendæ initia-
 tum, & *HENRICUM* admodum adhuc adolescentem, filiasq̃
 quatuor, *MAGDALENAM SOPHIAM*, *IUSTI-*
NAM REGINAM ANNAM ELISABETHAM &
CATHARINAM SOPHIAM, quarum natu maxima in ipso ætatis
 flore extincta est, ceteræ superstites, optimæ spei optimarumq̃
 virtutum virgines, unā cum fratribus acerbum matris obitum
 lugent, quæ postquam jam à triennio charissimum sibi mari-
 tum amisit, & viduatam quā decet modestiā ac religione pa-
 tienter tulit, quò prudentiū liberis prospiciebat, eò gravio-
 re cum illorum jacturā decessit. Sed quæ est vitæ hujus
 conditio, imperum mortis corporis valetudinem variis mo-
 dis concutientis non diu sustinuit. Oportuit tandem fragi-
 les corporis exuvias suæ putredini relinquere, gloriosius olim
 quàm nunc amittuntur, repetendas. Morbi genus explicuit
 Excellentissimus Academiae Professor Medicus & Civitatis
 Physicus, Dn. D. *BERNHARDUS BARNSTORFFIUS*,
 Fautor ac Collega noster honoratissimus, his verbis :
Summa imbecillitas Ventriculi, quā pie beateque Defuncta nostra per
integrū ferme, mibi uti retulit, annū, graviter fuit macerata,
ante tres septimanas tantā cum vehementiā eam affecit, ut superven-
ientibus aliis symptomatibus, Singultu scilicet per intervalla acce-
den- te, appetitu plane prostrato, nausea, vomitu continuo omnium
indistinctē assumtorum tam alimentorū quàm Medicamentorum, ma-
terie

tertia etiam biliosa, intensissimis doloribus, summis pressonibus, distensionibus præcordiorum, animique deliquiis, Medicam implorare opem coacta fuerit. Vocatus igitur ea, quæ ad vitiosos humores corrigendos & temperandos, symptomata mitiganda, salutemque plenariè restituendam pertinere videbantur, in magnacopia præscripti. Ast, cum Malum jam altas & exstirpatione insuperabiles planè egisset radices, omnia ex bonâ intentione ordinata medicamina, in dies crescentis langvore animiq; deliquio, frustra fuere adhibita. Quæ cum B. nostra animadverteret, crebris & reiteratis gemitibus blandam animæ à corpore ἀνάδυσιν à Deo exoptavit, quam etiam ab ipso impetravit. Columbanæ mediæ ætatis scriptores vocant vas argenteum ad altare appensum, in quo consecratus panis eucharisticus asservatur. Nostra hæc, cujus virtutes ad modum descriptionis nostræ in columbinâ figurâ adumbramus, & hac ratione vocabuli vim implevit. cum desperatâ aliâ medicinâ cœlesti pharmacum, quod in sacramento est, expetens, ministrante illi, precibusque præeunte pl. Reverendo & amplissimo viro Dn. M. HENRICO CARMONIO, Pastore Jacobeo vigilantissimo, fautore, amico & compatre mihi honoratissimo, corpus & sanguinem Christi ut ore sumpsit ita fide servavit in symbolum & arham futuræ cum hoc sospiratore resurrectionis. Ita fidei ac gaudii cœlestis plena piè placideq; obiit die 10. Maji, in ipso meridie, animamq; Deo creatori reddidit. Quod nunc restat unicum pietatis officium, quod præstari desideratissimæ matri potest, hodie parant relictæ liberi orphani, ut ad diem usque mundi extremum terræ communi matri servandum detur, quod inde desumptum est. Vestram autem, Civis Academiae omnium ordinum honoratissimi, me interprete pariter exoptant ambiuntq; pietatem, ut id memoriæ optimæ matronæ, suoque solatio detis, & deducendum funus frequente comitatu ornetis. Quod ut justum honestumq; desiderium est, ita & illis & mihi, si id impetraverimus, gratum feceritis.

Conventus erit in æde Jacobæâ hora I. pomeridiana.

P. P. Rostochii Sub Sigillo Reëtorali, die XIX. Maji,
Anno MDC LXXXVII,

fuerat, *SOPHIA KLEVENOVIA*, la-
 foemina. Proavos habuit, paternu-
 rum *LUCAM HAGEMEISTERUM*,
 cum conjugē svavissimā *ANNA ALBA*
 natissimum virum, *LAURENTIUM C*
 rem quondam Fridlandensem cum *AL*
 viri uxore. Educata optimis morib;
 placuit Prudentissimo ac spectatissim
BESELINIO, Senatori quondam Reipu-
 post priorem uxorem præmaturo fur-
 elocara concordī ac felici matrimoni-
CAM S. Th. Stud. solertissimum & præ-
NUM FRIDERICUM, Stralsundi meri-
 tum, & *HENRICUM* admodum adhu-
 quatuor, *MAGDALENAM S*
NAM REGINAM ANNAM E
CATHARINAM SOPHIAM, quarum na-
 flore extincta est, ceteræ superstites, o-
 virtutum virgines, unā cum fratribus
 lugent, quæ postquam jam à triennio
 tum amisit, & viduatam quā decet m-
 tierenter tulit, quò prudentius liberis p-
 re cum illorum jacturā decessit.
 conditio, impetum mortis corporis
 dis concutientis non diu sustinuit.
 les corporis exuvias suæ putredini reli-
 quàm nunc amittuntur, repetendas.
 Excellentissimus Academiae Professo-
 Physicus, Dn. D. *BERNHARDUS*
 Fautor ac Collega noster honorat-
Summa imbecillitas Ventriculi, quā pie be-
integrum ferme, mihi uti retulit, annum
ante tres septimanas tantā cum vehement-
nientibus aliis symptomatibus, Singultu se-
dente, appetitu plane prostrato, nausā,
indistincte assumtorum ram alimentorū qu-

um viveret
 ssumum vi-
 Gustrov.
 ernum, Or-
 IM, Senato-
 VIA, strenuā
 em decent,
 ALENTINO
 heritissimo,
 duo, cui etiā
 nixa est, LU-
 VALENTI-
 endā initia-
 em, filiasq;
 JUSTI-
 HAM &
 ipso ætatis
 timarumq;
 ris obitum
 sibi mari-
 ligione pa-
 eō gravio-
 vitæ hujus
 variis mo-
 dem fragi-
 iosius olim
 is explicuit
 & Civitatis
 ORFFIUS,
 is verbis:
 nostra per
 macerata,
 ut supervo-
 valla acce-
 no omnium
 torum, ma-
 rerie

